

31993L0104

13.12.1993

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 307/18

DIREKTIVA SVETA 93/104/ES
z dne 23. novembra 1993
o določenih vidikih organizacije delovnega časa

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 118a Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

v sodelovanju z Evropskim parlamentom ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker pogodba v členu 118a določa, da Svet z direktivami sprejme minimalne zahteve za spodbujanje izboljšav, predvsem v delovnem okolju, da bi se zagotovila višja stopnja varnosti in varovanja zdravja delavcev;

ker skladno z omenjenim členom, te direktive ne uvajajo upravnih, finančnih in pravnih omejitev, ki bi lahko zavirale ustanavljanje in razvoj malih in srednjih podjetij;

ker se določbe Direktive Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav glede varnosti in zdravja delavcev pri delu ⁽⁴⁾ v celoti uporabljajo za področja, ki jih ureja ta direktiva, brez poseganja v bolj zavezujoče in/ali podrobnejše določbe, vsebovane v tej direktivi;

ker Listina Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev, ki so jo sprejeli predsedniki držav ali vlad enajstih držav članic na zasedanju Evropskega sveta dne 9. decembra 1989 v Strasbourgu, in zlasti točke 7, prvi pododstavek, 8 in 19, prvi pododstavek določajo:

„7. Dokončna vzpostavitev notranjega trga mora izboljšati življenjske in delovne pogoje delavcev v Evropski skupnosti. Ta proces bo posledica usklajevanja teh pogojev, pri čemer je treba ohraniti napredek, zlasti pri trajanju in organizaciji delovnega časa in pri oblikah zaposlitve, ki niso zaposlitve za nedoločen čas, kot je na primer zaposlitev za določen čas, delo s krajšim delovnim časom, začasno delo in sezonsko delo.

8. Vsak delavec v Evropski skupnosti ima pravico do tedenskega počitka in plačanega letnega dopusta, katerega dolžino je treba progresivno usklajevati s prakso držav.

19. Vsak delavec mora imeti v svojem delovnem okolju zadovoljive zdravstvene in varnostne pogoje. Sprejeti je potrebno ustrezne ukrepe, da se ob ohranjanju doseženega napredka nadaljuje usklajevanje pogojev na tem področju.“;

ker je izboljšanje varnosti, higiene in zdravja delavcev pri delu cilj, ki ne sme biti podrejen zgolj ekonomskim merilom;

ker je ta direktiva praktičen prispevek k oblikovanju socialne dimenzije notranjega trga;

ker lahko določitev minimalnih zahtev glede organizacije delovnega časa izboljša delovne pogoje delavcev v Skupnosti;

ker mora biti za varnost in zdravje pri delu delavcem Skupnosti zagotovljen minimalni dnevni, tedenski in letni počitek ter primerni odmori; ker je skladno s tem treba določiti najvišje število delovnih ur na teden;

ker je potrebno upoštevati načela Mednarodne organizacije dela glede organizacije delovnega časa, vključno s tistimi, ki se nanašajo na nočno delo;

ker je v zvezi s tedenskim počitkom potrebno primerno upoštevati raznovrstnost kulturnih, etičnih, religioznih in drugih dejavnikov v državah članicah; ker se vsaka država članica sama

⁽¹⁾ UL C 254, 9.10.1990, str. 4.

⁽²⁾ UL C 72, 18.3.1991, str. 95; in Sklep z dne 27. oktobra 1993 (še neobjavljen v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL C 60, 8.3.1991, str. 26.

⁽⁴⁾ UL L 183, 29.6.1989, str. 1.

končno odloči, ali je nedelja vključena v tedenski počitek, in če je, v kolikšni meri;

ker so raziskave pokazale, da je človeško telo ponoči bolj občutljivo za neugodne vplive okolja in določene obremenilne oblike organizacije dela in da so lahko dolga obdobja nočnega dela škodljiva za zdravje delavcev in lahko ogrozijo varnost na delovnem mestu;

ker je potrebno omejiti trajanje nočnega dela, vključno z nadurami, in zagotoviti, da delodajalci, ki redno zaposlujejo delavce, ki delajo ponoči, o tem obvestijo pristojne organe na njihovo zahtevo;

ker je pomembno, da so delavci, ki delajo ponoči, upravičeni do brezplačnega zdravniškega pregleda pred nastopom dela, naprej pa v rednih časovnih presledkih in da so, kadar koli je mogoče, delavci z zdravstvenimi težavami, ki delajo ponoči, premeščeni na delo, ki poteka podnevi in za katerega so usposobljeni;

ker položaj delavcev, ki delajo ponoči, in izmernih delavcev zahteva, da je raven varovanja varnosti in zdravja prilagojena naravi njihovega dela in da mora biti organizacija in delovanje služb ter virov za zaščito in preventivo učinkovito;

ker posebni delovni pogoji lahko škodljivo vplivajo na varnost in zdravje delavcev; ker mora organizacija dela glede na določen ritem dela upoštevati splošno načelo prilagajanja dela človeku;

ker je glede na posebno naravo določenega dela morebiti potrebno sprejeti posebne ukrepe v zvezi z organizacijo delovnega časa za nekatera področja ali dejavnosti, ki jih ta direktiva ne zajema;

ker je v zvezi z vprašanjem, ki se lahko pojavi glede organizacije delovnega časa znotraj podjetja, zaželeno, da se omogoči prožnost pri uporabi nekaterih določb te direktive, hkrati z zagotavljanjem skladnosti z načeli zaščite varnosti in zdravja delavcev;

ker je potrebno predvideti, da lahko za nekatere določbe veljajo izjeme, ki jih, odvisno od primera, uveljavljajo države članice ali oba socialna partnerja; ker je potrebno pri izjemah zadevnim delavcem praviloma dodeliti ustrezen nadomestni počitek,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

ODDELEK I

PODROČJE IN DEFINICIJE

Člen 1

Namen in področje

1. Ta direktiva določa minimalne varnostne in zdravstvene zahteve pri organizaciji delovnega časa.

2. Ta direktiva se nanaša na:

- (a) minimalni čas dnevnega počitka, tedenskega počitka in letnega dopusta kot tudi na odmore in maksimalni tedenski delovni čas ter
- (b) določene vidike nočnega dela, izmenskega dela in ritmov dela.

3. Ta direktiva velja za vse sektorje dejavnosti, tako javne kot zasebne, skladno s členom 2 Direktive 89/391/EGS, brez vpliva na člen 17 te direktive, razen zračnega, železniškega, cestnega, pomorskega prometa, prometa po celinskih vodnih poteh in jezerih, morskega ribolova, drugih del na morju ter dejavnosti zdravnikov na usposabljanju.

4. Določbe Direktive 89/391/EGS se v celoti uporabljajo v primerih iz odstavka 2, brez vpliva na bolj zavezujoče in/ali podrobnejše določbe, vsebovane v tej direktivi.

Člen 2

Definicije

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje definicije:

1. *delovni čas* je vsak čas, v katerem delavec dela, je na razpolago delodajalcu in opravlja svoje naloge ali dolžnosti skladno z nacionalno zakonodajo oziroma prakso;
2. *čas počitka* je vsak čas, ki ni delovni čas;
3. *nočni čas* je vsako obdobje, daljše od sedmih ur, kakor ga določa nacionalna zakonodaja, in v vsakem primeru zajema čas med polnočjo in 5. uro zjutraj;
4. *delavec, ki dela ponoči*, je:
 - (a) po eni strani vsak delavec, ki v nočnem času opravi najmanj tri ure svojega enodnevnega delovnega časa na običajen način;

- (b) po drugi strani vsak delavec, ki bi lahko med nočnim časom opravil določen delež svojega letnega delovnega časa, kakor ga določi posamezna država članica:
- (i) z nacionalno zakonodajo, po posvetovanju s socialnima partnerjema ali
 - (ii) s kolektivnimi pogodbami ali sporazumi, sklenjenimi med socialnima partnerjema na državni ali regionalni ravni;
5. *izmensko delo* je katera koli metoda organizacije dela v izmenah, pri čemer si delavci izmenično sledijo na istih delovnih mestih po določenem vzorcu, ki je lahko prekinjen ali neprekinjen, vključno s krožnim, kar ima za posledico nujnost, da delavci delajo ob različnih urah v določenem dnevnem ali tedenskem obdobju;
6. *izmenski delavec* je vsak delavec, čigar urnik dela vključuje izmensko delo.

Minimalni čas počitka, omenjen v prvem pododstavku, načeloma zajema nedeljo.

Če objektivni, tehnični in organizacijski pogoji dela to upravičujejo, se lahko določi minimalni čas počitka 24 ur.

Člen 6

Maksimalni tedenski delovni čas

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, ki zagotovijo da, skladno s potrebo po zaščiti varnosti in zdravja delavcev:

1. je tedenski delovni čas omejen z zakoni, podzakonskimi in upravnimi akti ali s kolektivnimi pogodbami ali sporazumi med socialnima partnerjema;
2. povprečni delovni čas za vsako sedemdnevno obdobje, vključno z nadurami, ne presega 48 ur.

ODDELEK II

MINIMALNI ČAS POČITKA - DRUGI VIDIKI ORGANIZACIJE DELOVNEGA ČASA

Člen 7

Člen 3

Dnevni počitek

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, ki zagotovijo vsakemu delavcu pravico do minimalnega dnevnega počitka 11 zaporednih ur v 24-urnem obdobju.

Člen 4

Odmori

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, ki zagotovijo vsakemu delavcu, katerega delovni dan je daljši od šestih ur, pravico do odmora, podrobnosti katerega, vključno s trajanjem in pogoji, pod katerimi je dodeljen, so določene v kolektivnih pogodbah ali sporazumih med socialnima partnerjema oziroma, v nasprotnem primeru, z nacionalno zakonodajo.

Člen 5

Tedenski počitek

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, ki zagotovijo, da ima delavec v sedemdnevnem obdobju pravico do minimalno 24 ur neprekinjenega počitka in do 11 ur dnevnega počitka iz člena 3.

Letni dopust

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, ki zagotovijo vsakemu delavcu pravico do plačanega letnega dopusta najmanj štirih tednov, skladno s pogoji za upravičenost in dodelitev takega dopusta, ki jih določa nacionalna zakonodaja oziroma praksa.

2. Minimalni letni dopust ne more biti nadomeščen z denarnim nadomestilom, razen v primeru prenehanja delovnega razmerja.

ODDELEK III

NOČNO DELO - IZMENSKO DELO - RITEM DELA

Člen 8

Dolžina nočnega dela

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi se zagotovi, da:

1. čas običajnega dela delavcev, ki delajo ponoči, v povprečju ne presega osem ur v katerem koli 24-urnem obdobju;

2. delavci, ki delajo ponoči in katerih delo vključuje posebna tveganja ali težke fizične ali psihične obremenitve, ne delajo več kot osem ur v katerem koli 24-urnem obdobju, v katerem opravljajo nočno delo.

Dela, ki vključujejo zgoraj omenjene posebne nevarnosti ali težke fizične ali psihične obremenitve, morajo biti določena z nacionalno zakonodajo in/ali prakso ali kolektivnimi pogodbami ali sporazumi, sklenjenimi med socialnima partnerjema, ob upoštevanju posebnih učinkov in nevarnosti nočnega dela.

Člen 9

Zdravniški pregled in prerazporeditev delavcev, ki delajo ponoči, na delo podnevi

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi se zagotovi, da so:
 - (a) delavci, ki delajo ponoči, upravičeni do brezplačnega zdravniškega pregleda pred nastopom dela, kasneje pa v rednih časovnih presledkih;
 - (b) delavci, ki delajo ponoči in imajo zdravstvene težave, ki so povezane z opravljanjem nočnega dela, prerazporejeni na delo, ki poteka podnevi in za katerega so usposobljeni.
2. Brezplačni zdravniški pregled iz odstavka 1(a) mora upoštevati zdravniško zaupnost.
3. Brezplačni zdravniški pregled iz odstavka 1(a) se lahko opravi znotraj nacionalnega zdravstvenega sistema.

Člen 10

Jamstva za delo v nočnem času

Države članice lahko predpišejo za delo določenih kategorij delavcev, ki delajo ponoči, določena jamstva, skladno s pogoji, opredeljenimi v nacionalni zakonodaji in/ali praksi, pri delavcih, ki so izpostavljeni tveganjem glede varnosti in zdravja v zvezi z nočnim delom.

Člen 11

Prijava rednega angažiranja delavcev, ki delajo ponoči

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, ki zagotovijo, da mora delodajalec, ki redno angažira delavce, ki delajo ponoči, o tem obvestiti pristojne organe, če to zahtevajo.

Člen 12

Zaščita varnosti in zdravja

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da:

1. je delavcem, ki delajo ponoči, in izmenskimi delavcem zagotovljena zaščita varnosti in zdravja glede na naravo dela;
2. so ustrezne službe ali sredstva za varovanje in preventivo v zvezi z varnostjo in zdravjem delavcev, ki delajo ponoči, ali izmenskih delavcev enakovredne tistim, ki so na voljo drugim delavcem in so ves čas dostopne.

Člen 13

Ritem dela

Države članice sprejmejo ukrepe, ki zagotavljajo, da delodajalec, ki namerava organizirati delo po določenem ritmu, upošteva splošno načelo prilagajanja dela človeku z namenom, da bi olajšal monotono delo in delo z določenim ponavljanjem, ob upoštevanju vrste dejavnosti ter varnostnih in zdravstvenih zahtev, zlasti glede odmorov med delovnim časom.

ODDELEK IV

RAZNE DOLOČBE

Člen 14

Bolj specifične določbe Skupnosti

Določbe te direktive ne veljajo v primerih, ko vsebujejo drugi instrumenti Skupnosti bolj specifične zahteve glede določenih poklicev ali poklicnih dejavnosti.

Člen 15

Ugodnejše določbe

Ta direktiva ne vpliva na pravico držav članic, da uporabljajo ali uvajajo zakone, podzakonske ali upravne akte, ki so ugodnejši za zaščito varnosti in zdravja delavcev, ali da olajšajo ali dopuščajo izvajanje kolektivnih pogodb ali sporazumov, sklenjenih med socialnima partnerjema, ki so ugodnejši za zaščito varnosti in zdravja delavcev.

Člen 16

Referenčna obdobja

Države članice lahko določijo:

1. za uporabo člena 5 (tedenski počitek) referenčno obdobje, ki ni daljše od 14 dni;
2. za uporabo člena 6 (maksimalni tedenski delovni čas) referenčno obdobje, ki ni daljše od štirih mesecev.

Plačan letni dopust, dodeljen skladno s členom 7, ter bolniški dopust se ne vključujeta ali ne štejeta pri izračunu povprečja;

3. za uporabo člena 8 (dolžina nočnega dela) referenčno obdobje, določeno po posvetu s socialnima partnerjema ali s kolektivnimi pogodbami ali sporazumi, sklenjenimi med socialnima partnerjema na državni ali regionalni ravni.

Če minimalni tedenski počitek 24 ur, kakor ga zahteva člen 5, sovпада z referenčnim obdobjem, ta počitek ni vključen v izračun povprečja.

Člen 17

Odstopanja

1. Države članice lahko, ob primernem upoštevanju splošnih načel zaščite varnosti in zdravja delavcev, določijo odstopanja od členov 3, 4, 5, 6, 8 ali 16, če zaradi posebnih značilnosti izvajane dejavnosti dolžina delovnega časa ni odmerjena in/ali vnaprej določena ali jo lahko določijo delavci sami, še posebno pa v primerih, ko gre za:

- (a) vodilne kadre ali druge osebe s pooblastili za avtonomno odločanje;
- (b) delavce, ki so družinski člani; ali
- (c) delavce, ki službujejo pri verskih obredih v cerkvah ali verskih skupnostih.

2. Odstopanja se lahko določijo z zakoni, podzakonskimi in upravnimi akti ali s kolektivnimi pogodbami ali sporazumi, sklenjenimi med socialnima partnerjema, če je zadevnim delavcem dodeljen ustrezen nadomestni počitek ali če se v izjemnih primerih, ko takšnega nadomestnega počitka ni možno dodeliti iz objektivnih razlogov, zadevnim delavcem dodeli ustrezna zaščita:

2.1 od členov 3, 4, 5, 8, in 16:

- (a) v primerih dejavnosti, kjer sta mesti zaposlitve in bivališča delavca oddaljeni ali ko sta med seboj oddaljeni različni mesti zaposlitve delavca;

(b) v primerih dejavnosti varovanja in nadzora, ki zahteva stalno prisotnost, za zaščito lastnine in osebja, zlasti v primeru varnostnikov in čuvajev ali podjetij za varovanje;

(c) v primerih dejavnosti s potrebo po neprekinjenosti službe ali proizvodnje, zlasti pri:

- (i) službah v zvezi s sprejemom, zdravljenjem oziroma nego v bolnišnicah ali podobnih ustanovah, domovih in zaporih;
- (ii) pristaniških ali letaliških delavcih;
- (iii) novinarjih, radijskih, televizijskih in kinematografskih produkcijah, poštnih in telekomunikacijskih storitvah, službi za prvo pomoč, gasilski službi in službi za civilno zaščito;
- (iv) službah za proizvodnjo, prenos in distribucijo plina, vode in električne energije, zbiranje gospodinskih odpadkov ter pri sežigalnih napravah;
- (v) dejavnostih, pri katerih delo ne more biti prekinjeno zaradi tehničnih razlogov;
- (vi) raziskovalnih in razvojnih dejavnostih;

(vii) kmetijstvu;

(d) kjer je predviden hiter in velik razvoj dejavnosti, zlasti v:

- (i) kmetijstvu;
- (ii) turizmu;
- (iii) poštnih storitvah;

2.2 od členov 3, 4, 5, 8, in 16:

- (a) v okoliščinah, opisanih v členu 5(4) Direktive 89/391/EGS;
- (b) pri nesreči ali neposrednem tveganju nesreče;

2.3 od členov 3 in 5:

- (a) v primerih dejavnosti, ki potekajo v izmenskem delu, vsakič, ko delavec zamenja izmeno in ne more izkoristiti dnevnega oziroma tedenskega počitka po koncu ene izmene in pred začetkom druge;
- (b) v primerih dejavnosti z deljenim delovnim časom, zlasti osebja za čiščenje.

3. Dopustna so odstopanja od členov 3, 4, 5, 8, in 16, ki so opredeljene bodisi s kolektivnimi pogodbami ali sporazumi, sklenjenimi med socialnima partnerjema na državni ali regionalni ravni,

bodisi, skladno s predpisi, ki jih določajo socialni partnerji, s kolektivnimi pogodbami ali sporazumi, sklenjenimi med socialnima partnerjema na nižji ravni.

Države članice, ki nimajo zakonsko urejenega sistema, ki bi zagotavljal sklepanje kolektivnih pogodb ali sporazumov med socialnima partnerjema na državni ali regionalni ravni v zadevah, ki jih ureja ta direktiva, ali države članice, ki imajo v ta namen poseben pravni okvir lahko, v njegovih mejah in skladno z domačo zakonodajo in/ali prakso, dopustijo odstopanja od členov 3, 4, 5, 8, in 16 s kolektivnimi pogodbami ali sporazumi, sklenjenimi med socialnima partnerjema na ustreznih kolektivnih ravni.

Odstopanja, ki jih določata prvi in drugi pododstavek, so dovoljena pod pogojem, da je zadevnim delavcem dodeljen ustrezen nadomestni počitek ali pa se v izjemnih primerih, ko takšnega nadomestnega počitka ni možno dodeliti iz objektivnih razlogov, zadevnim delavcem dodeli ustrezna zaščita.

Države članice lahko določijo predpise:

- za izvajanje tega odstavka s strani obeh socialnih partnerjev in
- za razširitev določb kolektivnih pogodb ali sporazumov, sklenjenih skladno s tem odstavkom, na druge delavce v skladu z domačo zakonodajo in/ali prakso.

4. Možnost odstopanja od točke 2 člena 16, določena v odstavku 2, točki 2.1 in 2.2 ter odstavku 3 tega člena, ne sme imeti za posledico referenčnega obdobja, ki je daljše od šestih mesecev.

Vendar pa imajo države članice skladno s splošnimi načeli zaščite varnosti in zdravja delavcev možnost, da iz objektivnih ali tehničnih razlogov ali razlogov, povezanih z organizacijo dela, kolektivnimi pogodbami ali sporazumi, sklenjenimi med socialnima partnerjema, določijo referenčna obdobja, ki v nobenem primeru ne presegajo dvanajst mesecev.

Pred iztekom sedemletnega roka od datuma iz člena 18(1)(a) Svet na podlagi predloga Komisije in priloženega poročila o oceni, ponovno prouči določbe tega odstavka in odloči, kako ukrepati.

Člen 18

Končne določbe

1. (a) Države članice sprejmejo zakone, podzakonske in upravne akte, potrebne za usklajitev s to direktivo, do 23. novembra 1996 ali do takrat zagotovijo, da socialna partnerja

izvajata potrebne ukrepe na podlagi sporazumov, s tem da so države članice zavezane sprejeti vse potrebne ukrepe, s katerimi bodo lahko vedno zagotovile, da se določbe iz te direktive upoštevajo.

(b) (i) Vendar ima država članica možnost, da ne uporablja člena 6, pri čemer spoštuje splošna načela zaščite varnosti in zdravja delavcev in sprejme ukrepe potrebne za zagotovitev, da:

- noben delodajalec od delavca ne zahteva, da dela več kot 48 ur v sedemdnevem obdobju, izračunanem kot povprečje v referenčnem obdobju iz točke 2 člena 16, razen če prej pridobi delavčevo soglasje za takšno delo,

- nobenega delavca, ki ne soglaša s takšnim delom, delodajalec ne oškoduje,

- delodajalec sproti vodi evidenco vseh delavcev, ki opravljajo takšno delo,

- se evidence predložijo pristojnim organom, ki lahko iz razlogov, povezanih z varnostjo in/ali zdravjem delavcev, prepovejo ali omejijo možnost preseganja največjega števila tedenskih delovnih ur,

- delodajalec predloži pristojnim organom na njihovo zahtevo podatke o primerih, v katerih so delavci soglašali z delom, ki presega 48 ur v sedemdnevem obdobju, izračunanem kot povprečje v referenčnem obdobju iz točke 2 člena 16.

Pred iztekom sedemletnega roka od datuma iz točke (a), Svet na podlagi predloga Komisije in priloženega poročila o oceni, ponovno prouči določbe te točke (i) in odloči, kako ukrepati.

(ii) Podobno imajo države članice glede uporabe člena 7 možnost uporabiti prehodno obdobje, ki ne presega treh let od datuma iz točke (a), če med tem prehodnim obdobjem:

- vsak delavec prejme tri tedne plačanega letnega dopusta skladno s pogoji za upravičenost in

dodelitev takšnega dopusta, kakor jih določa nacionalna zakonodaja oziroma praksa, ter

- tritedenski plačan dopust se ne sme nadomestiti z denarnim nadomestilom, razen če delovno razmerje preneha.

(c) Države članice o tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice ob sprejemu ukrepov, omenjenih v odstavku 1, v njih navedejo sklic na to direktivo oziroma ta sklic navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Brez poseganja v pravico držav članic do priprave, glede na spreminjajoče se razmere, različnih zakonskih, podzakonskih ali pogodbenih določb na področju delovnega časa, in ob upoštevanju minimalnih zahtev te direktive, izvajanje te direktive ne vzpostavlja utemeljene podlage za zmanjšanje splošne ravni varovanja delavcev.

4. Države članice predložijo Komisiji besedila določb nacionalne zakonodaje, ki so jih že sprejele ali jih sprejemajo in se nanašajo na področje, ki ga ureja ta direktiva.

5. Države članice vsakih pet let obveščajo Komisijo o izvajanju določb te direktive v praksi, pri čemer navedejo stališči obeh socialnih partnerjev.

Komisija o tem obvesti Evropski parlament, Svet, Ekonomsko-socialni odbor ter Posvetovalni odbor za varnost, higieno in varovanje zdravja na delovnem mestu.

6. Komisija predloži vsakih pet let Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru poročilo o izvajanju te direktive ob upoštevanju odstavkov 1, 2, 3, 4 in 5.

Člen 19

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 23. novembra 1993

Za Svet

Predsednik

M. SMET